

Άδελφοί μου,

"Εστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῳ πάντοτε".

Σήμερα θά προσπαθήσετε ὅσον εἶναι δυνατόν νά ἀντιληφθῆτε τά νοήματα τῶν λέξεων Νοῦς καί Πανσοφία.

Νοῦς: Εἶναι ἡ Ἀπόλυτος Πανσοφία ἐτοιμη πρός ἔκφρασιν ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Θά τῷ ἐπαναλάβω αὐτό.

Ὁ Νοῦς εἶναι ἡ κατάστασις θά εἴπω τῆς Θείας Πανσοφίας τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ἐτοιμη πρός ἔκφρασιν ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

Προηγῆται τοῦ Νοῦ ἡ Πανσοφία. Μπορεῖτε νά ἀντιληφθῆτε ἐσεῖς τώρα τήν Πανσοφίαν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ προτοῦ ἀκόμα ἡ πανσοφία αὐτή γίνη ἔκφρασις ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ;

Ἐδῶ θέλω σκεψῖν. Ἄν ὁ Νοῦς εἶναι ἡ Θεία Πανσοφία, τότε, ποῦ εἶναι ἡ Αὐτόρκεια τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Κι ἄν ὁ Νοῦς εἶναι θεός, δέν εἶναι; τότε ποῦ τῷ Ἀπόλυτον τοῦ ΘΕΟΥ; Ὁ Νοῦς εἶναι θεῖος. Ναί! Καί εἴχαμεν πεῖ σέ προηγούμενα μαθήματα ὅτι τά πάντα εἶναι Νοῦς, ἀκόμη καί ἡ παχυλῆ ὕλη. Ὅλα εἶναι Νοῦς σέ διαφορετικόν κραδασμό. Ἡ διαφορὰ τῆς παχυλῆς ὕλης ἀπό τήν Ψυχικήν ὕλην, τήν Νοητικήν ὕλην, τήν Ὑπερουσίαν κι ἄκόμα καταστάσεων πέραν αὐτῶν πού ἔχομεν ἀναφέρει πού εἶναι ὅλα Νοῦς εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν δονήσεων, θά ἔλεγα τώρα τῆς Θείας Βούλησεως.

Ὡστε μέσα στόν Νοῦ ἀπό τήν παχυλῆν ὕλην, ἀπό τῷ ἄτομον παχυλῆς ὕλης, μέχρι τῶν Νοητῶν Συμπάντων καί Ὑπερ Νοητῶν Συμπάντων, ἔχομεν τήν Θείαν Βούλησιν, τήν Θείαν Ἐκφρασιν.

Πῶς ἀντιλαμβάνομεθα ὅμως αὐτήν τήν Θείαν Βούλησιν. Ἐάν κραδασμό, νόμο, κίνησι. Τώρα βλέπω τόν Νοῦ σάν μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ τά πάντα γίνονται καί τῷ μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ τῷ Ἀπόλυτον τά πάντα κυβερνᾶ.

Πῶς τῷ κυβερνᾶ ὅμως; Μὲ ἀσάλευτους Νόμους.

Τώρα τί εἶναι ὁ Νόμος, Αἰτία; Μήπως εἶναι κάτι πού χαρακτηρίζει τῷ Νοῦ; Τώρα ἐξαρτᾶται ἀπό ποῦ θά μελετήσωμεν τόν Νόμον.

Τόν Νόμον κυβερνήτη, τόν Νόμον ἁρμονία, σκοπὸς ἢ τόν νόμο τοποχρονική ἔκφραση τῆς ἰδέας τῆς ἁρμονίας καί τῆς ἰσορροπίας. Πῶς θά ἐξετάσωμεν ἕνα ἔργον ἀνθρώπινον; Τήν ἐπιδεξιότητα τῶν χειρῶν, τήν κίνησιν τῶν χειρῶν ἢ τήν σκεψῖν τοῦ ἀτόμου πού κἀμνεῖ χρῆσιν τῶν χειρῶν καί πού εἶναι ἡ ἐπιδεξιότης, ἡ εἰδικότης;

Στά ὀστέα εἰς τὰς χεῖρας εἰς τῷ ἄτομον πού μέρος του εἶναι οἱ χεῖρες κι ἕκείνος κυβερνᾶ τὰ χεῖρια;

Καί σάν ἐπιδεξιότητα θά χαρακτηρίσω τήν κίνησιν τήν δύναμιν, τήν ἐνέργεια; Ἄλλὰ ὅλα τὰ χεῖρια, κι αὐτά πού ἔχουν μίαν κάποια ἐπιδεξιότητα κι αὐτά πού δέν ἔχουν δέν διαθέρουν καί τήν ἐνέργειαν καί τήν κίνησιν; Τί εἶναι τώρα ὁ σκοπός; Νόμος, ἀσάλευτος νόμος, καί νόμοι ἀσάλευτοι κυβερνοῦν τὰ σύμπαντα καί δίδουν τήν τάξιν μέσα εἰς τὰ σύμπαντα, μέσα στό παχυλόν ὕλικόν σύμπαν, στό Ψυχικά, στό Νοητικά σύμπαντα καί στές καταστάσεις Νοητές καί Ὑπερ Νοητές.

Τί εἶναι ὁ νόμος εἰς τοὺς διαφορούς αὐτοὺς κόσμους; Ἕνας καί μόνος ὁ Νόμος. Ὅμως εἰς τήν ἔκφρασιν του ὁ νόμος αὐτός μᾶς δίδει φαινόμενα.

Ὅταν μελετήσωμεν τὰ φαινόμενα θά ἴδωμεν τήν τελειότητα τοῦ νόμου. Τώρα βλέπομεν τόν νόμο φαινόμενο, τήν τελειότητα τοῦ νόμου καί τόν νόμο ἀνεξάρτητα ἐντελῶς ἀπό τὰ φαινόμενα εἰς τήν αἰωνίαν κατάστασιν σάν Βούλησιν, Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

Νομίζω μὲ αὐτόν τόν τρόπον σᾶς ὁδηγῶ εἰς τόν Διαλογισμόν, ἔρθῶν καί μέσον τῆς λογικῆς πού ἄν εἰσχωρήσετε καί ἐρευνήσετε, δύσκολον δέν εἶναι νά ἀντιληφθῆτε τῷ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέσα εἰς τόν κόσμον καί τοῦ ὑπάρχω καί τοῦ εἶμαι.

Υπάρχει τὸ Ἀπόλυτον σὸν νόμος, ἔκφρασις, φαινόμενο τῆς ζωῆς, σὸν ἔκφρασις τῆς Θεῆς Παναγαθότητος, Παντοδυναμίας καὶ Πανσοφίας μέσα σὲ ὅλα τὰ σύμπαντα καὶ μόνον τυφλοὶ τῷ Νοῦ δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι, νὰ μελετήσωσι καὶ νὰ ἐρευνήσωσι.

Ὅμως διὰ τοὺς ἐρευνητὰς τῆς ἀληθείας τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, εἶναι, μέσα εἰς τὴν Αὐτάρκειαν τοῦ ἡ αἰτία τῶν πάντων, σὸν αἰτία ἀλλὰ καὶ ὑπεράνω τῆς αἰτίας καὶ τοῦ νόμου. Μὴ φαντασθῆτε τὸν νόμο ὅτι εἶναι ὁ Θεὸς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Φύσις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ εἶναι ὁ νόμος, ναί, ὁ νόμος ὅμως δὲν εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Φύσις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ εἶναι ἡ Πανσοφία, ἡ Παντοδυναμία, ἡ Παναγαθότης καὶ τὸ σύνολον τῶν τριῶν αὐτῶν ὑπὲρ καταστάσεων ἡ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ Βούλησις, Ἀλήθεια, Ζωή. Ὅμως αὐτὰ εἶναι φύσις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ὄχι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Ἄς ἴδωμεν τώρα τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ νὰ ἐκφράζη-~~τον-ἑαυτὸν-του~~-μέσον τῶν κα-
ταστάσεων Πανσοφίας, Παντοδυναμίας καὶ Παναγαθότητος ποῦ περικλείουν ὅλας τὰς αἰτίας
νόμους ἀντιληπτὰς-εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ μὴ, καταστάσεις. Μελετοῦμεν τὴν φύσιν τῆς προεκτί-
σεως τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα εἰς τὸν κόσμον τοῦ ὑπάρχοντος μέσα εἰς τὰ σύμπαντα σὸν πλη-
ρεστάτη ἔκφραση τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἴδιας.

Ἐχομεν τὸν Λόγον - Αὐτοεπίγνωσιν. Νὰ υποθέσωμεν ὅτι ἡ Αὐτοεπίγνωσις εἶναι μέρος μέσα εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς Αὐταρκειᾶς τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ; Τὸ ἔχετε σκεφθῆ καμμιά φορά ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ; Ἀσφαλῶς! Δίδει ὁ Λόγος καὶ ὡς ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐξουσία μὲ τὴν Θεῖαν Αὐτάρκειαν καὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν τὴν Λογοῦκὴν εἶναι ἀπόλυτος Αὐτοεπίγνωσις ἡ ὁποία περικλείει ἔκφρασιν τῆς Θεῆς Αὐταρκειᾶς. Διὰ τῶν δῶν αὐτῶν προεκτείνονται αἱ ἀκτινοβολαὶ τῶν Θεῶν Μονόδων, ὁ ἐσώτερος ἑαυτοῦ πάντων ἡμῶν, Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσις. Καὶ Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσις λογοῦκῃ στήν ἔκφρασιν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ σὸν φύ-
σις περικλείει τὴν Θεῖαν Αὐτάρκειαν.

Ὅστε, τὴν Αὐτάρκειαν αὐτὴ τὴν ἔχει ἡ Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσις. Ἐτέραν ἔκφρασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα εἰς τὰ σύμπαντα τοῦ μὲ μέσον τὸν Νοῦν ἔχομεν τὴν Ἀγιοπνευματικὴν Ἀπόλυτον Συνείδησιν, ἃν ἐπιθυμεῖτε Ὑπερσυνείδησιν.

Δι' αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἐκφράζουν μέσα ὅσα σύμπαντα τὸν ἑαυτὸ τους Θεῖος Μονάδες σὸν σύστημα Ζωῆς, ἐκφράσεως τῆς Ζωῆς καὶ ὄχι σὸν γένος Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ὅσοι μποροῦν μέσα τῆς ἐνοιασθήσεως καὶ συντονισμοῦ νὰ γνωρίσουν τὰ συστήματα αὐτὰ τὰ Ἀρχαγγελικὰ θὰ ἴδωσιν ὅτι καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει εἰς τὸ Ἀπόλυτον ἢ Θεῖα Παντοδυναμία, Πανσοφία καὶ Παναγαθότης. Τὸ ἴδιον ὅπως ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Λογοῦκὴν ἀπόλυτη αὐτοεπίγνωσις ἡ Θεῖα Πανσοφία, Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης. Καὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν ΤΟΥ, Λογοῦκῃ καὶ Ἀγιοπνευματικῇ ἐκφράζει τὴν Κυριότητα.

Τί εἶναι Κυριότης; Θὰ ἠδύνατο νὰ νοηθῆ Ἀὐτάρκεια χωρὶς τὴν Κυριότητα; Ποτέ! Στὰς συνόδους πολὺ ὀρθῶς ἔδωσαν τὴν Κυριότητα εἰς τὸν Λόγον Χριστόν καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ εἰς Ἐναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν λέγει τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ Κύριον τὸ Ζωοποιόν.

Τῷ ὄντι Θεόπνευστοι οἱ Πατέρες καὶ ἄς μὴν εἶχαν γῶσιν ἀνθρωπίνην καὶ τέλους μορφώσεως. Θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ὅτι τὸ σύμβολον τῆς Πίστεως εἶναι Θεόπνευστον. Κάποτε θὰ σὰς τὸ ἀναλύσω καὶ θὰ δῆτε ὅτι περικλείει ὅλες τὰς πτυχὰς τῆς διδασκαλίας, ὀρθότη-
τα τῶν ὁποίων εὐρίσκει εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὁ ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας.

Θὰ ἐρευνήσωμεν τὰς ἀληθείας αὐτὰς.

Ἐπιστρέφωμεν τώρα εἰς τὸν Νοῦν. Νὰ εἰπῶμεν ὅτι, ὅπως διὰ νὰ ἐπιδέξῃ ἕνα τέλειον ἔργον τοποχρονικῶς μέσα στήν παχυλὴν ὕλην, Ψυχικὴν ὕλην, Νοητικὴν ὕλην, δηλαδὴ στὸ ὕλικόν σύμπαν, Ψυχικὰ σύμπαντα Νοητικὰ σύμπαντα τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἔχει ἀνάγκην κάποιου μέσου ὅπως ἕνας ἐρμηνευτῆς ἔχει ἀνάγκην πρῶτον ἐνός ὀργάνου καὶ τῶν χειρῶν του; Ἀσφαλῶς! Προσέξτε ὅμως τώρα. Νὰ μὴν ἐκλάβωμεν τὴν διάνοια ὡς τὰς χεῖρας* νὰ μὴν ἐκλάβωμεν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ, ἀπόλυτη αὐτοεπίγνωσιν, σὸν τὴν Πανσοφία τοῦ Νοῦ ἢ ὁποία δημιουργεῖ μέσα στὰ σύμπαντα, οὔτε τὴν παντοδυναμίαν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἐντός τῶν Συμπάντων, ὅπως, κυττάζοντας εἰς τὰ χέρια ἐνός ἐρμηνευτοῦ μιᾶς θαυμασίας μελωδίας δὲν

θα ἐκλάβω τὴν κίνησιν τῶν χειρῶν ἢ τὰς χεῖρας τοῦ ἔρμηνευτοῦ τῶν ἰσχυρῶν δὲν βλέπομεν, τὰς χεῖρας βλέπομεν, οὐτε τὴν διδασίαν τοῦ ἔρμηνευτοῦ, τὴν σκέψιν τοῦ ἔρμηνευτοῦ, τὸν σκοπὸν τοῦ ἔρμηνευτοῦ. Νὰ μὴ λατρεύσωμε τὴν κτίσιν ἀντὶ τοῦ κτίστου, καὶ ἔχουν ὑποπέσει σ' αὐτὸ τὸ σφάλμα πολλά συστήματα ἐρέυνης ἀκόρη καὶ ἀρκετοὶ Χριστιανοὶ ποὺ εἶχαν δημιουργήσει ἀερέσεις. Ἄλλον τὸ κτίσμα ἄλλον ὁ κτίστης. Ἄλλον τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ ὁ κτίστης κτίζει. Σὲ εἰλικρινὴ καὶ σοβαρὸν διαλογισμὸν δὲν ὑπάρχει κινδύ- νος παρερμηνείας.

Θὰ ἴδωμεν μέσα στὴν θεία Ἀπόλυτη αὐτοπερίγνωση Λογοϊκὴ τὸν Κύριον Χριστὸν Λόγον ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Νὰ μὴ ἐκλάβωμεν τὰ ἔργα ὡς ἔκεῖνον. Θὰ ἴδωμεν ἐπίσης μέσα στὰ σύμπαντα σὲν Παντοδυναμίαν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δὲν ἀπόλυτη ὑπερσυνειδησίη ἀπολύτως ἀπρόσωπα. Νὰ μὴ ἐκλάβωμεν τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ὡς τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Νὰ μπορέσωμεν νὰ διακρίνωμεν ἀπὸ τὸ δημιουργηθῆναι τὸν δημιουργὸν τὸν σκοπὸ τοῦ δημιουργοῦ τὸ μεγαλεῖον τοῦ δημιουργοῦ.

Ὅταν ὁ Κύριος, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, μέσα εἰς τὴν φύσιν τοῦ σὲν ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα στὴν Ἀπόλυτον Λύτρωσιν, Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν, Παναγαθότητα καὶ πολλῶν πολλῶν ἄλλων ἰδιοτήτων ποὺ δὲν συλλαμβάνει, δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ ἢ ἀνθρωπίνῃ ἀντίληψις εἶχε ἀρχίσει νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐντός τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ δημιουργῶντος μετὰ τὴν βούλησιν τοῦ τὸν Νοῦ σὲν Ὑπερ Φῶς σὲν Νοητὴν Ὑπὲρ οὐσίαν. Ἀπὸ ποῦ πῆρε τὴν Ὑπερουσίαν αὐτὴν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐντός τοῦ ἑαυτοῦ του, Ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του. Ὅμως τὸν Νοῦν τὸν πῆρε ἀπὸ τῆς τρεῖς καταστάσεις ποὺ εἴχουμεν προαναφέρει. Τὴν Ἀπόλυτη Πανσοφία, Παντοδυναμία, καὶ Παναγαθότητά Του.

Ἐδῶ θέλω σκέψιν. Ἀρχισεν ἕνα κάποιο διαλογισμὸς; Ὡς ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἔχουμε μίαν ἀρχή. Ἐκεῖνος ὅμως, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὁ ἀναρχος μέσα στὸ αἰώνιο παρὸν ποὺ ὅλα εἶναι τέλεια μέσα ΤΟΥ, σὲν θεία Πανσοφία Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης καὶ ἄλλες ἰδιότητες. Ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ δημιουργήσῃ ἐντός αὐτοῦ τὴν ἐννοιαν τοῦ Χρόνου καὶ τοῦ Χώρου καὶ στὴν ἐκφράσιν νὰ μᾶς δημιουργήσῃ τὸν Νοῦν Ὑπὲρ Φῶς; Ὁχι! Ὁ Νοῦς Ὑπὲρ Φῶς εἶναι ἰδιοτήτης φύσιν τοῦ ἴδιου τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ὡς φυσικὴ συνέ- πεια τῆς συνενώσεως τῶν τριῶν θεῶν καταστάσεων Πανσοφίας, Παντοδυναμίας, Παναγαθότητος Ἀπολύτου, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ἐκφράσεως τῆς Βουλῆσεως.

Δὲν ὑπῆρξε ποτέ ἐποχὴ ποὺ ὁ Νοῦς δὲν ἦτο, εἶναι καὶ τώρα καὶ πάντα θα εἶναι; διότι μέσα εἰς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δὲν ὑπάρχει ἄρνησις καὶ Τέλος. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ τοποχρονικὴ ἐκφράσις αὐτοῦ ποὺ εἶναι καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν κόσμον τοῦ ὑπάρ- χειν, διὰ νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν, διὰ νὰ ἐπαναεισελθῃ καὶ νὰ μᾶς δεῖξῃ φαινόμενα τοπο- χρονικὰ. Ὅμως μέσα στὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὅλα ΕΙΝΑΙ.

Καὶ εἰς τὴν θέωσιν λέγει ὁ τῶν Ἑθνῶν Ἀποστόλος ὅταν θα νικηθῇ ἡ ἔννοια τοῦ θανάτου θα εἶναι μία κατάσταση μέσα στὴν ὁποῖαν θὰ εἶναι τὰ πάντα ἐν πᾶσι".

Θὰ ἐπανέλθωμεν. Θέλω στοὺς διαλογισμοὺς σας νὰ ξεχωρίσετε τὸ φαινόμενον ἀπὸ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ καὶ νὰ ὀητε σὲν ἐνδιάμεσο, μετὰ τὸ φαινόμενον καὶ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τὴν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν Παναγαθότητα, σκοπὸ, ἴσως ἂν ἀρχίσετε ἀπὸ τὴν δικὴν σας διανοίαν διὰ νὰ ἀνέλθῃτε εἰς τὴν κλίμακα μέχρι τῆς Ὑπὲρ Διανοίας, ἐκστάσεως καὶ Σοφίας, πολλὰ θα ἀντιληφθῆτε. Ἐρευνῆστε μέσα σας, δὲν ἔχ- τε ἄλλον τρόπον. Ὅτι εἶναι ἄνω, ἢ ἔξω ἂν ἀγαθὰ ἀπὸ τὸν μικρὸν ὕλικόν σας σῶμα ἢ καὶ τὸν ἑαυτὸν σας, εἶναι καὶ ἐντός τοῦ ὕλικου σας σῶματος, τῆς Ψυχῆς Αὐτοπερίγνω- σεως ἑαυτοῦ σας καὶ τοῦ ΕΙΝΑΙ σας.

Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν εἶναι μέσα σας, ἐρευνῆστε. Κρούετε καὶ ἀνοίγησε- τε. Ζητᾶτε καὶ θα βρῆτε, πανέτοιμοι εἶναι οἱ Διδασκάλοι σας νὰ σᾶς βοηθήσωσιν.

Ἔτιώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἐρωτήσεις: Ὑπάρχουν ἐκτός τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ καὶ ἄλλοι Λόγοι. Οἱ Λόγοι αὐτοὶ μήπως εἶναι προεκτάσεις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ διὰ τῶν ΘΕΙΩΝ Μυστηρίων;

Διδάσκαλος: Σέ κάποιο άλλο μῆθημά μας εἶχαμεν πεῖ ὅτι, οἱ θεῖες Μονάδες, ΕἶΝΑΙ, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ εἰς τὴν Πολλαπλότητά ΤΟΥ φύσει; πανόμοιαι, ποιοτικῶς; πανόμοιοι, ποσοτικῶς ὄχι.

Εἶναι ὡς θὰ λέγαμεν τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα σὺν σύνολον καὶ τὰ κύτταρα ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Ὅμως, πτωχὸν πολὺ τὸ παράδειγμα, ἀλλὰ προσέξετέ το.

Ἐχομεν τὸ Ἀνθρώπινον σῶμα, παχυλὴ ὕλη, ποὺ τὴν κτιζόμεν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς παχυλῆς ὕλης καὶ τῆς ζωϊκότητος - Λιθερικότητος. Ὀλοκληρὸν τὸ Ἀνθρώπινον σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ κύτταρα, ἄτομα, ὄργανα καὶ τέλος ὀλοκληρὸν τὸ Ἀνθρώπινον σῶμα. Ἀσφαλῶς ὑπάρχει συνείδησις τῶν κυττάρων καὶ ἡ ἀτομικότης ἐνδὸς ἐκάστου κυττάρου ἢ ἀτόμου, ὡστόσο, εἶχαμεν πεῖ πῶς ὑπάρχει ὁ ΛΟΓΟΣ, μὴ αὐτοεπίγνωσις, ἕνας σκοπὸς, ἕνα σχέδιον ποὺ θὰ μοῦ δώσῃ τὸ σύνολον τοῦ Ἀνθρώπινου σώματος. Χρειάζεται καὶ ἕνας Πάνσοφος - Παντοδύναμος ἐργάτης. Σύστημα ἐργασίας τώρα, πέραν τῆς Λογοῦκῆς ἐργασίας ποὺ ὀνομάζομεν ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Ποῦα ἡ οὐχέσις τώρα τῆς Αὐτοεπίγνώσεως ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος, τῆς Ἀγιοπνευματικῆς ἐργασίας ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος μὲ ἕνα ἕκαστον τῶν κυττάρων ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος;

Ποιοτικῶς ἕν κύτταρον, εἴτε εὐρίσκεται σὺν νεῦρα, αἷμα, ἐγκέφαλον εἶναι τὸ ἴδιον. Ὅμως, ἀποτελοῦν σύνολα καὶ ὄργανα διὰ νὰ μᾶς δώσουν τὸν ΑΠΟΛΥΤΟΝ σκοπὸν. Εἰν ἐρευνήσωμεν τὰ σώματα ἄλλων τῶν Ἀνθρώπων θὰ ἴδωμεν ὅτι πανόμοια εἶναι τὰ κύτταρα μέσα στὸ σώματα τῶν ἀνθρώπων, ἴπως καὶ πανόμοια εἶναι τὰ ὄργανα ἐντὸς τῶν σωματιῶν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Ὅμως ὑπάρχουν ξεχωριστοὶ Νόμοι - Λίτιες διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἥπατος, τοῦ σπληνός, τῶν πνευμόνων, τῆς καρδίας, τοῦ ὑλικοῦ ἐγκεφάλου, φλεβῶν, ἀρτηριῶν, γεννητικῶν ὀργάνων, ὀφθαλμῶν. Ποιὸς προτίταται ἐνδὸς ἐκάστου τῶν ὀργάνων αὐτῶν, διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων αὐτῶν; Ἀσφαλῶς μὴ διάνοια ποὺ ἐκφράζει τὸν σκοπὸν. Εἶχαμεν ὁμιλήσει προηγουμένως διὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν Βούλησιν μέσα στὸ σύμπαντα. Καὶ ὅπως, ἔξω ἢ ἄνω, ἔτσι καὶ μέσα, ἐντὸς. Ὅπως μέσα στὸν Μακρόκοσμον καὶ μέσα εἰς τὸν Μικρόκοσμον. Καὶ τώρα μιλοῦμεν μόνον διὰ τὴν παχυλὴν ὕλην διὰ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, καὶ βλέπομεν ἕναν τέλειον σῶμα.

Τώρα, ποῦος βούλεται νὰ μετατοπισθῇ ὀλοκληρὸν τὸ ὑλικὸν σῶμα νὰ κινήθῃ ὀλοκληρὸν τὸ ὑλικὸν σῶμα, νὰ κινηθῶν οἱ πόδες οἱ χεῖρες, νὰ κάμουν αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἔργον, νὰ ἀνοίγοκλείουν τὰ μάτια, δὲν εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια ὀντότης; σὺν προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις;

Ὁ Α ἢ ὁ Β καὶ ταυτοχρόνως πέραν τῆς Αὐτοεπίγνώσεως αὐτῆς, δὲν ὑπάρχει αὐτὸς ὁ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ, γνώσις πάντων μέσα στὸ ὑλικὸν σῶμα, ὁ ὁποῖος γνωρίζει γιὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, τὸν μεταβολισμὸν, τὸ κάθε τι ποὺ γίνεται καὶ ἀνὰπτύχθῃ καθε μὴ τρίχα καὶ ὄλες οἱ τρίχες στὸ Ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι μετρημένες.

Ὡστε, μέσα στὸ ὑλικὸν σῶμα βλέπομεν τὴν Αὐτοεπίγνωσιν καὶ τὴν Ἀγιοπνευματικὴν συνείδησιν. Καὶ τέλος βλέπομεν τὴν ζωὴν ἐνδὸς ἐκάστου ἐκ τῶν κυττάρων, τῶν ὀργάνων καὶ ὀλοκληροῦ τοῦ ὑλικοῦ σώματος.

Εἰς τὸν Μακρόκοσμον τώρα. Βλέπομεν, ναί, ἕναν σκοπὸν, ἕναν Πλανῆτην, ἕνα Ἡλιακὸ σύστημα, ἕνα Γαλαξία, Γαλαξιακά καὶ Ἡλιακὰ συστήματα μέσα στὸ διαστήματα. Ὡς ἐδῶ οἱ γνώσεις τοῦ Ἀνθρώπου σταματοῦν. Ὑπάρχουν ἕμως συστήματα πλῆθρα πέραν τῆς διανοίας τοῦ Ἀνθρώπου. Νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Ἀνθρώπος σὺν κυτταρικὴ διάνοια μπόρεσεν νὰ ἀντεληφθῇ τὴν σύστασιν τοῦ κυττάρου καὶ τοῦ ὄργανου γύρω ὑπὸ τὸ κύτταρον, πληροῦν στὸ κύτταρο αὐτὸ; Κι ἄν εἶναι κάτι τέτοιο καὶ ἀνελεῖθῃ νὰ εἴπωμεν τὸ κύτταρο μέσα στὸ κόκκαλο τὴν συνείδησιν τοῦ καὶ τὴν συνείδησιν τῆς ἐπιγονατίδος, ἢ τῶν ρευστικῶν ποὺ κυκλοφοροῦν ἢ τῶν ὑγρῶν ποὺ κυκλοφοροῦν;

Τί μπορεῖ νὰ γνωρίσῃ διὰ τὸν ἐγκέφαλον;

Ἐχομεν τὰ σύμπαντα εἶπαμεν, Λογοῦκὰ, Ἀγιοπνευματικὰ σ' ἕναν ἰρμονικώτατον σύνολον, συστήματα Ἀπολύτου Συνείδησεως Ἀπολύτου - Αὐτοεπίγνώσεως ὅπως εἶπαμεν στὸ μῆθημα. Καὶ βλέπομεν τώρα τίς διαίσεις τῶν καταστάσεων αὐτῶν, καὶ παρατηροῦμεν εἰς τὴν ἐρευνᾶν μας ὅτι θὰ συναγαγοῦμεν τὴν τελειότητα εἰς τὸ μέγιστον καὶ

είς τὸ ἐλάχιστον, Ἀγιοπνευματικῶς. Ἄν ἐρευνήσωμεν ἕνα ἄτομον θεί ἴδωμεν τὴν σκοπὸν καὶ τὴν Πανσοφίαν καὶ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΗΛΙ τὴν Βούλησιν, τὸ ἴδιον ὅπως θά τὴν μελετήσωμεν σ' ἕναν Ἡλιακὸν σύστημα, πυρῆνα, ἠλεκτρὸνια, τὴν ἴδιον Νόμον, τὴν ἀπόστασιν τῶν σωματιδίων καὶ τὸν ἴδιον Νόμον πού τὰ κρατεῖ στήν θέσιν τους, τὸ ἴδιον καὶ στὸ Ἡλιακὸ σύστημα τὸ ἴδιον καὶ στίς Γαλαξίες.

Ὅστε, τὴν Πανσοφίαν ὅπως εἶπα προηγουμένως Παντοδυναμίαν καὶ Παναγαθότητα θά τὴν συναντήσωμεν εἰς τὸ ἐλάχιστον στήν τελειότητα της καὶ εἰς τὸ μέγιστον. Μέγιστον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων διότι δέν εἶναι τὸ μέγιστον αὐτὸ πού ἀντιλαμβάνονται. Ὅμως ὡς ἐκ τῆς θέσεως πού θά ἐρευνήσωμεν, θά ἴδωμεν καὶ ἀνδ-λογον ἔκφρασιν αὐτῆς τῆς τελειότητος. Θά ἴδωμεν τὸ ἔργον τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ σὺν ἡλίον τὸν ἴδιον, σὺν τῷ σῶμα τῶν ἀνθρώπων, σὺν τῷ σῶμα τῶν ζώων, σὺν τῷ σῶμα τῶν φυτῶν. Ὁ ἴδιος Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, οἱ Ἀρχάγγελοι Μιχαήλ, οἱ Ἀρχάγγελοι Γαβριήλ, πλήρως καὶ Πανσόφως σάν συστήματα συνεργάζονται, σέ κάθε ζωντανὸν ὄργανισμὸν μέσα εἰς τὴν φύσιν γύρω σας. Ὑπακούουν στοὺς ἀσάλευτους Νόμους. Θά ἴδωμεν τὴν Πανσοφίαν αὐτὴ καὶ Πανσοφ-ῆ ἔργασία σὺν σύστημα καὶ σάν φαινόμενον τῆς ζωῆς σ' ἕνα μικροσκοπικὸ λουλλοῦδι τοῦ ἀγροῦ καὶ σ' ἕναν τέλειον ἄνθρωπον, σ' ἕνα δένδρον, ποιητικῶς ὄχι καὶ ποσοτικῶς.

Ὅμως θά παρατηρήσωμεν ὅτι ὅλα τὰ κυβερνᾷ ἡ Ὑπέρ Διάνοια, ἡ ὁποία ἐκφρά-ζει τὸν ἑαυτὸν της σέ ξεχωριστές ὑποδιάνοιες. Γιὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν αὐτὸ σὰς λέγω θτε, καθένας σ' ἕναν τόπον μπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ ἕνα φρέαρ καὶ νὰ τὴν πῆ τὸ πηγάδι του καὶ νὰ ἀντλήσῃ νερό. ἰολλὰ πηγάδια, χιλιάδες πηγάδια. Ἀπὸ πού πλέρουν ὅλοι τὸ νερὸ αὐτὸ; δέν εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος; καθένας ὅμως ξέρῃ τὸ δικὸ του πηγάδι.

Ποῦος τροφοδοτεῖ καθένα ἀπὸ τὰ πηγάδια αὐτά; Καθ' ἕνας ἀντλή. Μιὰ κάποια ἄλλη θά λέγαμε κατάστασις ἡ ὁποία τροφ-δοτεῖ τὸ ὕδωρ. Τώρα, τί εἶναι τὸ ὕδωρ μέσα στὰ πηγάδια ὅλα; ἀπὸ πού τροφοδοτεῦνται; Ποιὰ ἡ πρώτη ἀρχή; Προχωρῶ.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, εἶναι τὸ ὅπως πού φωτίζει κάθε Ἄνθρωπον πού ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον καὶ τοῦ δίδει τὸ φαινόμενον πού ὀνομάζομεν αὐτοεπίγνωσιν τῆς προσωπικότητος, τῆς παρουσίας προσωπικότητος, ἔχει τὴν αὐτοεπίγνωσιν Ψυχῆ, προσέξτε στὸ σημεῖον αὐτὸ πού πλέον εἶναι κάτι πολὺ ἀτομικὸ καὶ ὄχι κοινὸ. Τὸ ἴδιο ὡς, ΛΟΓΟΣ μᾶς δίδει κάθε διάνοια, τὴν Ζωὴν ὅπως τὴν γνωρίζομεν σήμερα σάν φαινόμενον, πού ὑπακούει πάντοτε στοὺς ἴδιους Νόμους, σύλληψιν, ἐγκυμοσύνη, γέννησιν, καθένας ξέρει κάτι δικὸ του, ὅμως ὑπάρχει κάτι τὸ κοινὸ, σάν ἰσόμοι ἀσάλευτοι. Μετ' ἑκατομμύρια παιδὶ σου, καθένας λέγει τὸ παιδὶ του, ὑπάρχει κάποιος πού λέγει τὸ παιδί μου, αὐτὸ δέν τὸ σκέφθηκε κανεὶς πο-τέ, γιατί ἀπὸ τὴν ἑβδιδαν πηγὴν ἔρχονται ὅλοι καὶ μέ τὸ ἴδιον μέσον, τὸν ἴδιον τρόπον, εἶ νὰ μᾶς δώσουν μίαν συνείδησιν ζωῆν, ἐπίσης καὶ αὐτοεπίγνωσιν τῆς προσωπικότητος των διὰ κάποιον σκοπὸν, διὰ τὴν τελείωσιν. Ἄν μπορούσαμεν νὰ πλησιάζομεν ἕως τὸσον τὴν συνείδησιν καὶ τὴν αὐτοεπίγνωσιν ἐνὸς κυττάρου ἐντὸς τοῦ ὕλικου σώματος, σὰς λέγω ὅτι διαθέτουν καὶ αὐτοεπίγνωσιν καὶ Συνείδησιν, δέν θά ἐγνώριζαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν δικὴν τοὺς ἀτομικὴ συνείδησιν καὶ αὐτοεπίγνωσιν, δέν θά γνῶριζαν περισσότερα. Ἄν πλησιάζομεν ὅμως τὸ σύνολον, δηλαδή ἕνα ὄργανον, τὸν σπλῆνα τὸ ἦπαρ ἕνα νεφρὸ, ἕνα ἀδένια καὶ τὸν βλέπαμεν τῶρι σάν σύνολον, θά βλέπαμεν νέαν ἔργασίαν καὶ μίαν νέαν συνείδησιν, ἐνσυνείδητην ἔργασίαν καὶ μιὰ ὑποσυνείδητον αὐτοεπίγνωσιν, τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ὄργανου αὐτοῦ. Πέραν τούτου δέν θά ἐγνώριζε τὸ ὄργανον αὐτὸ, νὰ εἶπαιμεν ὁ νεφρὸς διὰ τὸν σπλῆνα, διὰ τὸ ἦπαρ, διὰ τοὺς πνεύμονες διὰ τὸν ἐγκέφα-λον. Ἄν ὅμως γνωρίζομεν σάν σύνολον, θά ἴδωμεν ὅτι ὑπάρχει, κάποια ἄλλη συνείδησις τοῦ συνόλου καὶ αὐτοεπίγνωσις τοῦ συνόλου.

Κάποιος Ἄνδρας ἢ Κῶστας ὀνομάζει αὐτὸ τὸ ὕλικὸ κομμάτι τὸ σῶμα μου ^{/καὶ} μέ κάποιον τρόπον τὸ κυβερνᾷ, συνήθως καταχρᾶται καὶ μιὰ ἄλλη συνείδησις Ἀγιοπνευμα-τική ἡ ὁποία Πανσόφως τὸ συντηρεῖ τὸ διατηρεῖ. Ὅστε, βλέπομεν τὴν ἔργασίαν μέσα στὸ θεῖον Σχέδιον σέ διάφορες διαβαθμίσεις. Οἱ κάτω δέν γνωρίζουν πολλὰ διὰ τοὺς ἄνω, ἀλλὰ ὅσον ἀνερχόμεθα, αὐτοὶ πού εἶναι ἄνω γνωρίζουν διὰ τὴν ἔργασίαν τῶν κάτω.

Ἐχομεν ὅσας λέγω, τὸν ΛΟΓΟΝ σέ κάθε κυττάρῳ καὶ ἄτομο καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει ΛΟΓΟΣ, σέ κάθε ὄργανον, σέ κάθε ἴτιμο Ζυχή αὐτοεπίγνωσις σέ κάθε Πλανήτην, σέ κάθε Οὐράνιον σῶμα, σέ κάθε Γαλαξίαν.

Παράλληλα με αυτούς υπάρχουν τὰ συστήματα πού δέν εἶναι πλέον Αὐτοεπιγνώσεις ἀλλά συνειδήσεις πού συνεργάζονται. Οἱ Μιχαήλ, Οἱ Γαβριήλ, Οἱ Οὐριήλ, οἱ Σαμαήλ, οἱ Θρόνοι οἱ Κυριότητες, αἱ Ἄρχαί, θά τῆ βροῦμεν αὐτά μέσα σ' ἕναν κύτταρο, σ' ἕναν ἄτομο σ' ἕναν ὄργανο, σ' ἕναν ὑλικόν σῶμα, ὅλα, σ' ἕναν Πλανήτην, σ' ἕναν Ἡλιακό σύστημα. Δέν ὑπάρχει χώρος ἢ μέρος πού δέν εἶναι ὅλα μέσα σέ ὅλα. Ὅμως, ποσοτικῶς;

Καί ἔτσι ἔχομεν τούς διάφορους Λόγους καί τῶν πέντων Ἁγίων Ἁγιώτατον ΛΟΓΟΝ, ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ῥώστε, Λόγους θά εἴπωμεν τῆς μυριάδας τῶν Μιχαήλ εἰς ἕξ αὐτῶν, ἕκιστος ἐξ αὐτῶν εἶναι ἕνας Λόγος. Τῆς μυριάδας τῶν Γαβριήλ, τῶν Οὐριήλ. Αἱ Ψυχαί εἶναι Λόγοι. Αἱ Θεταί Μονάδες, Λόγοι καί πάλιν. Δέν εἶναι αὐτή ἡ ἐρώτησις; Πόσους Λόγους ἔχομεν;

Ἡ ἐρώτησίς μου ἦτο ἄν εἶναι Ἁγιοπνευματική ἢ Λογοῦκή δηλαδή ἄν ἔχουν Αὐτοεπίγνωσιν ἢ Συνειδήσιν ἢ καί τά δύο.

Διδάσκαλος: Τελείως εἶναι ὅταν Αὐτοεπίγνωσις καί Συνειδήσις γίνουσι ἕνα. Δέν εἴχαμεν πεῖ προηγουμένως ὅτι τόσον ὁ ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ὅσον καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ἄνθρωπο, εἶναι σάν φύσις των, Πανσοφία, Παναγαθότης καί Παντοδυναμία; Ὁμοούσιον τῷ ΠΑΤΡΙ, κατὰ τό σύμβολον τῆς πίστεως; Πρέπει νά διακρίθω καί τῆς δύο καταστάσεις. Καί μήπως μέσα στό ὑλικό σου σῶμα, ἐσύ τώρα αὐτήν τήν στιγμήν δέν ἔχεις τήν Λογοῦκήν Αὐτοεπίγνωσιν καί τήν Ἁγιοπνευματικήν συνειδήσιν, - τό ὅτι χρειάζεται εἶναι νά περικλεθῆ ἢ τελειωθεῖσαι πλέον Αὐτοεπίγνωσις ἐαυτοῦ σου καί τήν Ἁγιοπνευματικήν συνειδήσιν. Πῶς θά γίνῃ αὐτό; Ὅταν κάποτε θά γνωρίζῃς καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ μέσα σου καί τῆς λειτουργίαις ΤΟΥ καί θά αἰσθάνεσθαι ἕνα μέ αὐτό.

Νά εἴπωμεν ὅτι αὐτή ἡ στιγμή θά εἶναι ἡ λεγομένη ἐπιφοίτησις τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ; Θά εἶναι ἡ στιγμή κατὰ τήν ὁποίαν ὁ ΛΟΓΟΣ θά βαπτίσῃ ἕναν ἕκαστον ἀπό σᾶς ἐν Πνεύματι Πυρί;

Πνεῦμα: ΛΟΓΟΣ.

Πῦρ: ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Λίθει ἄν δέν συνέβαινε οὕτω πως θά εἴχαμεν ξεχωριστήν ἀξίαν καί θέσιν μέσα στό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ πρῶγμα πού δέν εἶναι. Χρειάζεται ἕως βαθύς διαλογισμός πάνω στίς θέματα αὐτά. Πλησιάζετε τὰ θέματα αὐτά μέ βαθύ διαλογισμό καί εἶμαι ἔτοιμος νά σᾶς βοηθήσω, νά λύσω τῆς ἀπορίας σας.

Μικρούς Λόγους, μικρῆς ἢ μεγάλης ἀκτινοβολίας, δέν ἔχει σημασίαν τί χρώμα ἔχει ἕνα κερί, φθάνει νά ἀνάψῃ καί νά τό κρίνωμεν ἀπό τό φῶς πού θά μᾶς δώσῃ.

Ἐρώτησις: Ἐνα μέρος τοῦ σώματος ἐργάζεται μέ Νοητικήν συνειδήσιν τήν ἰσοίαν θά ἐνοήσωμεν ὡς Νόμον - Πανσοφίαν. Ἐργάζονται ὡς Νόμος ἐν σχέσει πρὸς τό σύνολον.

Διδάσκαλος: Τόσον σάν σύστημα ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ στήν πληρότητα τῆς ἐργασίας φύτης θά τό δοῦμεν μέσα στό κύτταρο, ἄτομο, ὄργανο, σύνολον ὄργάνων, ὑλικό σῶμα, Πλανήτην, Γαλαξίαν. Τό ἴδιον σάν Λογοῦκήν ἔκφρασιν καί πάλιν θά τὰ συναντήσωμεν.

Ἐρώτησις: Μήπως ἔχει τήν Ἰδέαν - Νοητικήν συνειδήσιν ζωοποιεῖ ὅλα τὰ εἶδη.

Διδάσκαλος: Ἀσφαλῆστατα. Τίποτε δέν κτίζεται, δέν παίρνει μορφήν. Αὐτή εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἔκφρασις τῆς Θείας Βουλήσεως διὰ τῶν Ἰδεῶν Νόμων.

Ἔσῳμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".